

Nr 2 - des 2009 - Årgang 28

FOKUS

Organ for Militært kristent fellesskap

Drangedal 09 - en suksess!

HILSEN FRA PRESIDENTEN

En mann etter mitt hjerte

Jeg må gratulere Forsvarets personell med en ny Forsvarssjef, General Harald Sunde! Han er virkelig en mann etter mitt hjerte: en sjef som tenker alle saker i et operativt lys, samtidig som han har bevart sitt sunne bondevett. Han tenker på soldatens beste, og han ønsker å samarbeide med alle som bringer Forsvaret framover. Jeg vil på vegne av Militært Kristent Fellesskap ønske ham lykke til med de store utfordringene som ligger foran! Et godt lederskap på toppen kan utgjøre en stor forskjell på bakken. La oss holde ham opp i bønn til vår Gud så han kan få visdom i rett tid, mot til å styre rettferdig og gjennomføringskraft i hele Forsvaret.

Nå er selvsagt ikke jeg den første som har brukt ordene «en mann etter

mitt hjerte». Gud selv sa dette da han beskrev David i Bibelen. Ordnes betydning blir selvsagt dimensjoner sterkere når Gud sier dette om et menneske, og de er ment å inspirere oss til å følge i Davids fotspor når han gikk på Guds veier: For eksempel når han beseiret kjempen Goliat, en kjempe på over tre meter og som daglig sto og spottet Gud og utfordret Israels hær. Bare ved å se og høre denne kjempen ble alle i hæren livredde, inkludert kongen. Men David ble ikke redd, fordi han kjente sin Gud. Han visste at Gud alltid var med ham, og at han aldri trengte å frykte verken for truende mennesker eller situasjoner. Kongen ga han autorisasjon til å gå mot Goliat og ville utstyre ham med rustningen sin. Utstyret passet dårlig, og David var jo ikke trent på å bruke det. Så han tok med seg det han var ekspert på: en slynge med noen glatte steiner. Og med disse enkle midlene seiret David over Goliat.

Vi også støter på Goliat på livets vei: situasjoner eller mennesker som

virkelig er en kjempeutfordring for oss: frykt for økonomien, for sykdom og død, for ulykker, for at Guds løfter ikke skal holde osv. Vi blir redde og motløse bare utfordringen viser seg. Hva skal vi gjøre? David viste en bedre vei: selv om han var en liten gjetergutt og lot de eldre brødrene stadig ydmyke ham, stolte han på at Gud var med ham med sine velsignelser når han trengte dem. For oss i vår tid blir det å stole på Jesu tro, ikke våre egne krampaktige forsøk på tro, men på at Jesus går ved vår side og er den samme i dag som for 2000 år siden.

Så dagens mann eller kvinne etter Guds hjerte er den som har et hjerte som banker i takt med Jesu hjerte, som ser muligheter der andre ser umuligheter, som elsker der ingen andre elsker og som tilgir der ingen andre tilgir. Det er en utfordring som ligger foran alle i MKF og alle som tror på Jesus, en utfordring som til og med er enda viktigere å ta på alvor enn å lede hele Forsvaret!

Arnold Brage Løvhall

Dette skulle ikke vært et julenummer, men slik ble det altså. Redaksjonen beklaget sterkt at nummer en kom sent, og nå er det bare å gjenta beklagelsen. Vi får håpe at neste år blir bedre – det er alltid lov å håpe!

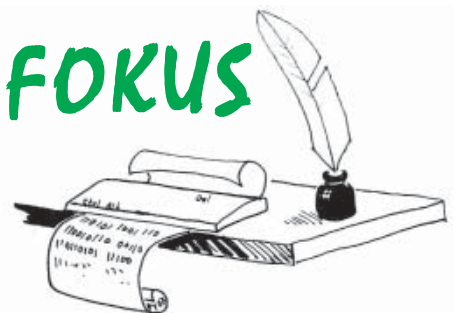
Vi håper også at bladet fortsatt gir et variert bilde av det MKF driver med og det som ligger oss

på hjertet. Og vi gjenar gjerne den gamle oppfordringen: Ikke nøl med å komme med informasjon om hva som rører seg på lokalplanet!

Redaksjonen vil dermed få ønske alle lesere av Fokus en riktig **GOD JUL!**

Tormod Berger

I FOKUS

EUROPAKONFERANSEN

Av Knut Are Seierstad

Militære kristne fra 29 land var samlet til Europakonferanse i pinsehelgen – blant dem syv personer fra MKF.

Konferansen foregikk utefor London på det fantastiske kristne konferansestedet High Leigh – et sted der militære kristne i Europa har møttes med jevne mellomrom helt tilbake til andre verdenskrig. En tysk representant ga en gripende beretning om hvordan en general fra hans hjemby var blitt mottatt med omsluttende kjærlighet av britiske kolleger under en konferanse på High Leigh like etter andre verdenskrig. Tilgivelsen og forsoningen satte spor som er merkbare fortsatt i dag.

Det åndelige og faglige innholdet i konferansen overgikk det meste av det flere av oss nordmenn noen gang hadde vært med på tidligere. Konferansen ble et høydepunkt som vil sette varige spor. Konferansen ble åpnet av AMCFs verdenspresident general Pil Sup Lee fra Korea, og sjefen for den britiske hæren Sir Richard Dannat. Sir Richard holdt en kraftfull innledning om verdien av den åndelige og moralske dimensjonen i vår militære profesjon. General Lee snakket med engasjement om målene for å etablere militære kristne fellesskap i så mange land som mulig på verdensbasis.

De fire bibeltimene av pastor Gordon Hickson var også meget sterke. Gordon Hickson var tidligere offiser i den britiske hær, men som følge av psykiske kampreaksjoner fra Nord-Irland på 1970-tallet måtte han forlate tjenesten. Han startet etter hvert som leder for evangeliseringskampanjer i Afrika og Asia, før han ble pastor i en frimenighet i England. I de senere år har han gått tilbake til Church of England, der

han nå er assisterende pastor i den anglikanske St. Aldates kirke i Oxford. Hans temaer var «The Disciples Faith, Family, Fellowship and Field». Vi ble utfordret til å ta spranget, og erfare Gud i våre liv på en enda dypere måte. Gordon Hicksons taler er tilgjengelige på ACCTS MMIs hjemmeside (www.acctsmmi.com/news/) og anbefales på det varmeste! Om man vil høre mer, er alle Hicksons taler i St. Aldates tilgjengelige på <http://www.staldates.org.uk>. Hickson og hans kone Rachel har også ved flere anledninger talt på arrangementer i Norge – Rachel Hickson var i Kristiansand så sent som i oktober i år – og viste stor interesse for vår tjeneste i MKF.

Også vår egen president Arnvid Løvbukten talte engasjert over temaet for konferansen – Equipping the Next Generation – å utruste den neste generasjon. I tillegg var det også en rekke seminarer under konferansen. Et av de mest betydningsfulle var ledet av den tidligere britiske offiseren Nigel Mumford, som nå driver en tjeneste i USA med fokus på åndelig og sjelelig helbredelse. Dette seminaret ble til

stor velsignelse for en rekke av deltakerne.

Konferansen har vært planlagt i lang tid, under ledelse av de to AMCF vise-presidentene for Europa, Brian Parker og Torbjörn Boström. At hele 29 land var representert var det imponerende resultatet av lang tids bønn og arbeid. Deltakerne kom fra hele spekteret i kristenheten, og inkluderte alt fra ortodokse prester til karismatiske pinsevenner. Dette illustrerer bredden i AMCFs motto «All one in Christ Jesus» (Gal 3.28) – det militære kristne fellesskapet er sannsynligvis et av de mest økumeniske kristne fellesskap i verden. Vår fellesnevner er at vi er militære kristne – dette faktum og den alvorlige dimensjon i vår profesjon forer på tvers av kirkesamfunn og trosretninger.

Konferansen ble også en anledning til å møte våre venner fra Albanias militære kristne fellesskap. Deres ledere Roland og Elizabeth Shuli overrakte en spesiell gave til vår president Arnvid Løvbukten, som takk for MKFs støtte til utgivelse av ny-testamenter for militære i Albania. Igjen var det vi som ble velsignet av å velsigne andre!

Den norske delegasjonen sammen med Elizabeth og Roland Shuli fra Albania.

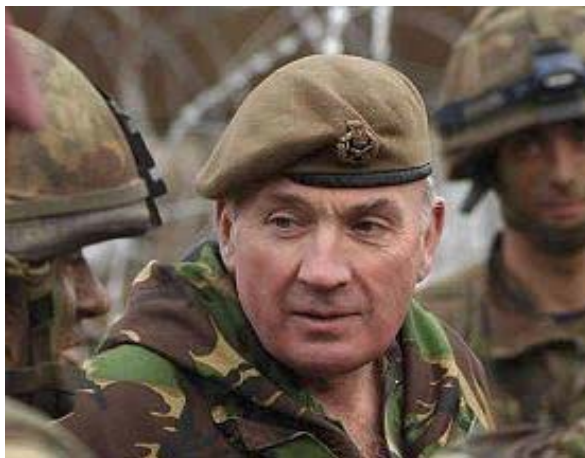
DEN ÅNDELIGE DIMENSJON

Av Knut Are Seierstad

Napoleon mente at forholdet mellom moralske og fysiske faktorer i en strids-situasjon er 3:1. Sir Richard Dannat sa under åpningen av Europakonferansen at betydningen av den åndelige og moralske komponenten er enda større i dag

Europakonferansen ble åpnet av general Sir Richard Dannat, som på det tidspunkt fortsatt var sjef for den britiske generalstaben – betegnelsen på sjefen for den britiske hær. Sir Richard er også bl a en av visepresidentene i Armed Forces Christian Union, og har flere ganger vist seg som en uredd og ærlig general – selv når det har vært kontroversielt. Dette har gjort ham meget populær i den britiske hæren, men kostet ham i henhold til britisk presse også sannsynligvis forfremmelsen til forsvarssjef tidligere i år.

Sir Richard sa at konferansens tema «Equipping the next generation» også var det hans nåværende jobb handlet om. Like viktig som det rent faglige er å utruste den kommende generasjon militære for de moralske, åndelige og etiske utfordringene i fremtiden. Napoleon mente at den moralske forholdt seg til den fysiske faktor i forholdet 3:1. I det moderne miljø hvor vi nå gjennomfører ope-

General Sir Richard Dannat

rasjoner er dette mer gyldig enn noen gang. Vår profesjon krever at vi er lojale, uten at vi går på akkord med vår integritet. Kompromitterer vi våre moralske verdier, mister vi raskt balansen. Når vi deplojerer til et konfliktområde må vi innta det moralske «dominerende lendet» – the «moral high ground». Feiler vi her finner vi raskt at vi faller ned i «dalen».

Han sa videre at de britiske styrkene baserer seg på verdiene uselviskhet, mot, integritet, lojalitet og respekt for andre. Når noen feiler i forhold til disse verdiene må det konfronteres. Det er grunnen til at man fra tid til annen må gjennomgå smertefulle offentlige granskinger eller rettsprosesser når noe har gått galt. Det er lederens ansvar å gå foran med et godt eksempel – lederskap blir derfor helt essensielt når det

gjelder å utruste den neste generasjon.

Den åndelige dimensjon er sentral når det gjelder nettopp dette. Lojalitet til avdelingen eller regimentet er ikke nok. Hans erfaring som ung offiser i Nord-Irland på 1970-tallet viste at selv den tøffeste blant dem trengte noe mer – noe dypere når det var som verst. Soldatene ber om det!

Jesus Kristus er den som har svar på disse behovene. Han var også det ultimate forbildet. Mottoet for the Royal Military Academy Sandhurst er «Serve to Lead» – det var nettopp det Jesus gjorde. Jesus gjorde seg gjennom sitt tjenerskap fortjent til å bli etterfulgt. I dag er verdien av den etiske, moralske og åndelige komponenten eksponesiell, ikke bare i forholdet 3:1 som for Napoleon. Som sjef for generastaben kan jeg ikke tvinge noen til å anta denne åndelige dimensjon. Men jeg har bedt sjefen for feltprestkorpsset sørge for at alt personell som deplojerer har hørt i det minste noe av evangeliet før de drar ut, sa Sir Richard.

Han sluttet med å peke på at i en videre forstand er vi som kristne militære også ansvarlige for å være åndelige forbilder der vi er. På den måten kan vi peke på veien til Guds løfter til oss, og det budskapet som frelser.

GENERAL DANNATT – FØRSTE BESKYTTER FOR ACCTS MMI

ACCTS MMI har i flere år diskutert muligheten for å utnevne egne beskyttere. Nå fant de at tiden var inne, og den første som fikk denne ærestittelen var general Richard Dannatt. Sir Richard fremstår som en offiser

med stor integritet, frimodighet og omsorg for sine soldater. Richard Dannatt opplevde i sine unge år å få livet tilbake etter en alvorlig sykdom, noe legene betegnet som et mirakel. Siden den gang har han utrettelig snakket om betydningen

av å ta vårt forhold til Gud like alvorlig som Han tar sitt forhold til oss. ACCTS MMI opplyser at dette er hovedbegrunnelsen for at de nå har gitt han denne hedersbevisningen.

Her gjengir vi et sammendrag av Arvid Løvbuktens bibeltime under Europakonferansen

Vår tro møter positive og negative utfordringer, og disse arbeider på de samme arenaene: frelse, åndelige gaver, Guds løfter til oss, bønnesvar osv. Guds utfordringer er positive. Fiendens utfordringer er negative. Hvordan skal vi forholde oss til disse utfordringene?

Jeg vil starte med å henvise til Hebreerbrevet:

Hebr 11,1: *Troen er et pant på det vi håper, et bevis for det vi ikke ser*

Hebr 11,6: *Uten tro er det umulig å være til glede for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner den som søker ham.*

Hebr 10,38: *Min rettferdige skal leve ved tro; men trekker han seg unna, har min sjel ingen glede i ham.*

Vår reaksjon

Hvordan bør vi reagere på disse utfordringene?

Til den daglige, positive trosutfordringen fra Gud bør vårt entusiastiske svar være:

Ja, jeg vil gjøre det, tro det, bekjenne det, leve det!

TROENS UTFORDRINGER

Til den daglige negative utfordringen fra fienden bør vi svare:

Forbered deg selv hver dag på den åndelige krigen og fiendens handlinger ved å ta på deg den åndelige rustningen og tren deg i å bruke de åndelige våpen. Efeserbrevets kapittel 6 beskriver dette klart. Bruk Guds ord gjennom meditasjon og memorering av skriftsteder!

Profeten Nehemia i Det gamle testamentet opplevde at hans tro ble utfordret av fiender: Løgner, bespottelse, tvil, familieproblemer, frykt, falske profeter osv.

Speiderne som ble sendt ut for å undersøke forholdene i det lovede land hadde to svært ulike rapporter med tilbake. Den ene fortalte at dette var «en brødbit» og den andre fortalte at landet besto av kjemper. Uten tro ville en hel generasjon dø, men jødefolket hadde tro og inntok det lovede land.

Hva ser du, når du ser deg omkring? Hva med MCFs arbeid i de mange landene i Europa?

Hva hindrer deg i din tro?

Det første er at du tror at du ikke har tro i det hele tatt (Rom 12,3). Det andre er at du overser eller ikke kjenner Guds løfter – også til deg. (Hosea 4,6). Eller det kan hende at du ikke vil adlyde Guds ord, eller ikke vil bekjenne din tro. Kanskje du mangler tålmodighet eller utholdenhet? Eller kjærlighet eller evne og vilje til å tilgi? Kanskje du har lett for å fordømme andre (Rom 8,1), og hva med frykten? (Les Salme 118,6)

Spesielle områder hvor troen utfordres

Frelse: Er jeg virkelig reddet? Er mitt navn skrevet inn i Livets bok? I 1.Joh 5,11-13 kan vi lese:

Og dette er vitnesbyrdet: Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen, har livet, men den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet.

Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønns navn.

Åndelige gaver: Kanskje du tenker at du ikke er så veldig nyttig i Guds rike, andre blir brukt av Gud, men ikke du. Kanskje du startet din vandring med Gud med et optimistisk sinn, men opplevde aldri å se miraklene eller de overnaturlige tingene i ditt liv. Så derfor vil du bare gjøre det beste ut av det hele, og glede deg over livet. Da har jeg også et par skriftsteder til deg. Det ene er 1. Kor 14,1 og det andre er Rom 12,4-6.

Visjoner, drømmer, åpenbaringer, Herrens ledelse, bønnesvar: Kanskje du er i tvil om du virkelig hørte fra Gud, eller var det kanskje min egen forestilling og mine egne tanker? Da kan det kanskje være til hjelp for deg å lese Joh 10,27 eller 2. Kor 10,4-5

Har du mistet noe av din tro? Lar du Gud arbeide med deg i din modningsprosess, eller velger du å gå din egen vei? Sier du ja til de trosutfordringene som Gud gir deg, og nei til dem som kommer fra fienden?

Eller gjør du tvert om?

Vet du at ditt navn er skrevet i livets bok? Gjør du fremskritt i å la Den hellige ånd virke gjennom deg? Spiser du ditt daglige brød og hører hva Herren sier til deg?

Det er tid for en beslutning —

NYTT FRA MKF-STYRET

Styret var nesten fulltallig på siste styremøte den 13 nov

- Styret ønsker å bedre kontakten med de lokale kontaktpersonene, og har nå fordelt disse slik at hver kontaktperson får ett styremedlem å forholde seg til.
- Styret vil ha en egen styre-weekend på Johannesgården i Brøttum i slutten av januar. Det er fire år siden styret satte av en hel weekend til fellesskapsbygging og strategiarbeid.
- Sommerarrangementene i Drangedal blir fulgt opp også i 2010. Sannsynlig dato er 23-25 juli.
- MKF er invitert til den årlige ledersamlingen for europeiske MCF-organisasjoner i Lubbecke, Tyskland i februar.
- Det arbeides med planer om en nordisk/baltisk konferanse sommeren 2011. MKF stiller seg positivt til dette initiativet.
- Styret vil gå til innkjøp av krus og klistremerker med MKF-logoen. Det finnes allerede T-skjorter for salg.

ÅRSMØTET 2010

Neste årskonferanse planlegges i helgen **16-18 april 2010**. Styret har ikke mottatt endelig bekref- telse fra **Rena leir** der vi ønsker å ha årsmøtet, men håper dette går i orden.

Årskonferansen blir uansett i Østlandsområdet neste gang.

En svett - men fornøyd reisesekretær under årets Drangedal leir.

ENDRING AV REISESEKRETAÆRENS ARBEIDSOPPGAVER

Etter ønske fra Steinar Høyland har styret i samarbeid med ham justert oppgavene til reisesekretæren til en mer ordinær sekretærfunksjon. Reisesekretæren vil fortsatt holde kontakt med medlemmene, delta i arbeidet med Fokus og bistå styret med løpende oppgaver, men med mindre reising. Stillingsrammen justeres fra 20% til 10%. Styret er godt fornøyd med at oppgavene videreføres og at Steinar Høyland kan fortsette i denne viktige funksjonen.

FOKUS-REDAKSJONEN SØKER HJELP!

Tomannsteamet som nå i åtte har produsert vårt medlemsblad har for lengst trådt ut av Forsvarets rekker. Vi ønsker hjelp av yngre krefter, helst i tjeneste, som kan bidra med stoff og teknisk arbeid med bladet. Vi er ikke først og fremst ute etter medarbeidere med stor erfaring når det gjelder skriving eller grafisk arbeid, men trenger først og fremst noen som kan bidra til å skaffe relevant informasjon, vurdere stoff og ta enkelte oppgaver med layout. Informasjon til våre medlemmer og andre er fortsatt viktig, og vi ønsker å ha et godt team som jobber med dette.

MKF PÅ FACEBOOK

I høst har det vært et rush av MKF-medlemmer som har meldt seg inn i det «sosiale mediet» Facebook. Vi har opprettet en egen MKF-gruppe, og den teller nå 22 medlemmer. Facebook er et raskt og nyttig medium for kontakt mellom venner, og for vår del: – MKF-medlemmer. Vår gruppe er en lukket gruppe, dvs at den i utgangspunktet er beregnet på våre medlemmer, i motsetning til den enorme mengden av åpne grupper som ellers finnes på Facebook.

Dette mediet har absolutt et potensial for å «sluke» dem som henger seg på. Dvs at man får en lang rekke tilbud om å verve «venner» eller bli med i en rekke mer eller mindre meningsløse grupper. Men midt oppe i dette er det altså muligheter for å bruke Facebook bevisst til å styrke fellesskapet og informere om

vår virksomhet. Foreløpig er vi i startgropa når det gjelder å bruke vår egen gruppe på en god måte. Nå er det opp til hver enkelt av våre Facebook-medlemmer å tenke bevisst på hva som kan legges ut. Det er muligheter for vitnesbyrd, egne refleksjoner og opplevelser, lenker til andre nettsteder, og selvsagt smått og stort fra MKF-fellesskapet.

Det er meget enkelt å bruke Facebook, og det er enkelt å melde seg inn. Den eneste betingelsen er at man har en egen e-adresse. Klikk deg inn på www.facebook.com, så får du beskjed om hva du videre skal gjøre. Når du har etablert deg går du inn på gruppe-ikonet nederst, og søker etter MKF. Lykke til, og velkommen i vår MKF-gruppe!

HJEMMESIDEN WWW.MKF.NO

Hvis du har forsøkt å gå inn på hjemmesidene til MKF i det siste så har du kanskje ikke funnet det du leter etter.

Vi har hatt endel problemer med vedlikeholdet av sidene, og har ikke fått til et godt samarbeid med den tekniske løsningen vi hadde.

Når sidene i tillegg ble hacket her for litt siden måtte vi ta noen raske grep! Vi har derfor fjernet alt som var på de gamle sidene, og lagt ut en

helt enkel, statisk side med den viktigste informasjonen på.

Vi vil fortsette jobben med å finne en god løsning for hjemmesidene våre - og hvis du har mulighet for å hjelpe oss er det bare å ringe Steinar på 93 64 94 60 eller sende en melding til post@mkf.no

OPPBYGGELEGE MINNEPINNER

En minnepinne, eller USB-masse-lagringsenhet er en liten, hendig sak som kan kobles til USB-porten på en pc. Minnepinnen er skrivbar, billig, liten, robust og lett å bruke. Den kan altså tas med nær sagt hvor som helst, og man kan lagre hva som helst av data på denne pinnen. Mange bruker disse til foredrag, musikk og skrevne dokumenter som de henter frem på en hvilken som helst pc.

MKF arbeider nå med å tilby minnepinner gratis til soldater og befal som skal tjenestegjøre i utenlands operasjoner, og den vil også bli tilgjengelig for andre som ønsker det. Disse minnepinnene vil inneholde taler, bibeltimer, sang og musikk osv, kort sagt: oppbyggelig stoff av forskjellig karakter.

Første versjon er snart klar, og planen er å videreutvikle dette etter hvert som vi får inn respons fra brukerne og tilgang på materiale som egner seg.

Prosjektleder for MKF-pinnene er styremedlem Synnøve Nilssen. Hun oppfordrer folk som er interessert i å bruke disse minnepinnene, eller som selv har bidrag, til å ta kontakt.

Bruk e-adressen styret3@mkf.no eller tlf 77 83 49 21/92 43 06 61.

FELTPROST HAGESÆTHER MED MAKT OG ETIKK

I oktober leverte feltprosten sin doktoravhandling om militær etikk til Misjonshøgskolen i Stavanger. Den fullstendige tittelen er *Makt og etikk – Norsk militær profesjonsetisk diskurs 1959–2009*. Avhandlingen tar for seg etikkundervisningen for vernepliktige og hvordan denne har

endret seg i løpet av en 50 års-periode. Hvis alt går etter planen blir det disputas til våren, og vi vil fortelle mer om det her i Fokus

Det er flere av våre feltprester som nå er godt i gang med sine doktoravhandlinger. Fagsjef ved FPK, Raag Rolfsen, leverer sin avhandling

om den litauisk-franske filosofen Emmanuel Levinas ved årsskiftet. Nestemann blir Gudmund Waaler ved SKSK i Bergen som skriver om Wisløff og nattverden. Major Tor Arne Berntsen arbeider med temaet barnesoldater

NY-TESTAMENTER I ALBANIA

Av Knut Are Seierstad

Oberst Mustafa Xhemalaj hadde den opprinnelige ideen til prosjektet. Her får han sitt eksemplar av NT på albansk, sammen med Janet og Anne Seierstad

DHIATA E RE står det på forsiden av et kamuflasjefarget testamente i lommeformat – Det nye testamente! For et drøyt år siden gjennomførte MKF en aksjon for å skaffe 1000 Ny-testamenter i kamuflasjemønster til vår søsterorganisasjon i Albania. Sist vinter ble testamentene produsert av Albanias bibelselskap, og denne våren ble de første testamentene distribuert til kristne og andre interesserte i Albanias militære styrker.

Lederen for Albanias MCF, major Roland Shuli, sier til MKF at de ikke planlegger å dele ut alle testamentene med det samme. De vil dele dem ut litt etter litt til de som ønsker å få dem – slik vil de ha tilgjengelige testamenter for militære en god stund fremover. Albania er et land i rask vekst, og for et halvt år siden ble landet også tatt opp som fullverdig medlem i NATO! Til tross for at en hoveddel av befolkningen de siste 500 år har tilhørt Islam, har landet også historisk en betydelig kristen minoritet. Dagens Albania er temmelig sekulært, men det hersker allikevel en spesiell åpenhet for evangeliet i landet. Det gjelder også i de militære styrkene, som teller rundt 12-13000 personer – mange av dem jevnlig i utlenlandsoperasjoner.

Den første helgen i mai hadde undertegnede med familie anledning til å besøke en gruppe militære kristne i hovedstaden Tirana. En gang i måneden samles gruppen en hel lørdag i huset til Roland og hans kone Elizabeth – for det meste familier med små barn. De har Bibelstudie, ber, lager mat og har det sosialt sammen. Et flott kristent fellesskap vi fikk lov til å være med i. En av deltakerne var kona til en underoffiser som for tiden var deployert, og satte veldig pris på støtten fra fellesskapet i tiden hun var alene hjemme. Vi ble bedt om å gi en orientering om MKF, og verdien av å ha et militært kristent fellesskap for kristne i tjeneste.

Til tross for at militære i Albania har mange problemer, og må overleve på lønninger som knapt rekker til det aller nødvendigste, ble vi slått av gleden i gruppen! Igjen opplevde vi at det var *vi* som ble velsignet av å være sammen med denne gruppen.

Vi fikk i oppdrag å formidle en hjertelig takk til alle som bidro til MKF-prosjektet i Albania – en gave som vil gi velsignelse til mange militære i Albania i mange år fremover!

«Perëndia e deshi aq shumë botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindur, që kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetën e amshuar» Joh 3,16 på albansk

- *It has been very encouraging to have these Bibles, and especially for those deployed abroad*
- *Thank you for publishing the Bibles for us. God bless you!*
- *Thank you very much for being here with us and sharing Lord Jesus with us. Thank you for helping us with Bibles. You are a blessing!*

Noen hilsener til MKF fra albanske militære, skrevet inn i et av Nytestamentene

En del av gruppen for militære kristne familier som samles i Tirana en lørdag hver måned

DRANGEDAL 09

– sommeridyll for kropp og sjel

Leirdueskyting var ikke en av grunnferdighetene for deltakerne, og det ble skutt mange hull i luften i Drangedal.....

Vakre omgivelser og en stillhet som ikke eksisterer mange andre steder, var det som møtte oss på Hoseid Gård 24. juli. Drangedal 09 stod for tur og med ett ble stillheten brutt.

De vakre omgivelsene og stillheten slo oss da Drangedal 09 startet. Det tok noen minutter å behandle og venne seg til de fantastiske omgivelsene. Med stor iver ble en slakk line strammet opp. Finn Oscar ledet an og viste hvordan dette skulle gjøres. Vi andre var raskt i gang med treningen. Jeg merket raskt at dette var et forsømt område i den fysiske treningen.

De som møtte tidlig fikk gleden av å være med på å sette garn i vannet. Med grundig veiledning fikk noen av deltagerne prøve dette for første gang. Planen var klar. Fisken skulle fanges når den kom inn på grunnen ved en trang passasje. Roturen på vannet gav mersmak og det tok ikke lang tid før to kajaker var på vannet. Området skulle utforskes og synsnervene tilfredsstilles.

En spennende ettermiddag gikk mot kveld og de aller fleste av deltagerne

var kommet. Med et godt måltid, et ord bra Bibelen og gode samtaler med hverandre gikk dagen mot slutten.

Ivrige sjeler tok inn garnet mens andre sov litt ekstra. Fersk, nystekt fisk perfektjonerer en god frokost. Finn Oscar guidet følget til det lokale klatrefeltet hvor vi fikk forbrenne litt av frokosten. I en velfortjent pause delte Øivind et ord med oss. Direkte fra klatringen gikk turen til et jorde hvor skyteferdighetene med hagle skulle måles. For noen var

Hans Peter og Øyvind Kibsgaard prøver seg på en ny rute opp fjellet....

det første gang de skjøt med et kruttvåpen. Uansett nivå var gleden over aktiviteten stor. Utmerket!

Vår egen reisesekretær Steinar, delte noen tanker lørdagskvelden og utfordret samtidig medlemmene til innsats for Guds rike. Kvelden ble lang med sang, latter og småprat om det ene og det andre. Drangedal 09 ble avsluttet med en gudstjeneste i Vår Herres natur søndag formiddag. En fantastisk helg var over og alle begynte å se frem til Drangedal 2010. Det skal rettes en stor takk til familien Karlsen som viste utrolig gjestfrihet.

Programmet på Drangedal 09 var en god miks mellom fysisk aktivitet og sosialt samvær. Å ha et kristent nettverk i Forsvaret er veldig viktig for kristenlivet til hver enkelt. I en arbeidssituasjon som kan medføre mange uker uten påfyll og oppmuntring fra en menighet er det godt å ha mennesker som er i lik situasjon som deg selv som du kan samtale med. Drangedal 09 er et utrolig godt bidrag for å skape relasjoner, på kryss av gren, stilling og alder. Drangedal 09 var en suksess!

Hans Peter Kibsgaard

LEDER

Kjære MKF venner

Det har en tid gått en diskusjon om behovet for en ny «krigerkultur» i Forsvaret, initiert av vår tidligere forsvarssjef. Beklageligvis gikk jeg glipp av mye av diskusjonen, da jeg selv deltok i internasjonale operasjoner første halvår. Men når jeg nå setter meg inn i debatten, ringer det opptil flere alarmklokker!

Behovet for en ny «krigerkultur» kan se ut til å være den «kultur-reformen» enkelte mener det nye ekspedisjonsforsvaret bør gjennomgå, etter at «kvalitets-reformen» i hovedsak er gjennomført. Men i motsetning til Heimevernet, der disse begrepene er hentet fra, handler begrepet «krigerkultur» om en slags romantisk drøm om et ekspedisjonsforsvar som kontinuerlig reiser rundt og utfører operasjoner i fjerne himmelstrøk til støtte for norske utenrikspolitiske interesser. I denne drømmen virker det som det er helt andre kriterier for om bruk av militær makt er etisk forsvarlig eller ikke – mye svakere kriterier enn om det skulle være «nasjonens eksistens» som sto på spill.

Faktisk virker det som om den etiske dimensjonen er tilnærmet fraværende. Om det man driver med er etisk riktig eller ikke er i beste fall noe det politiske nivå reflekterer over – og da gjerne fra

en juridisk og ikke en etisk synsvinkel. På militært nivå er det «avdelingsånden» og kameratskapet som skal være bærebjelken i «krigerkulturen», ikke det etiske grunnlaget.

Vi bør ta sterk avstand fra dette tankegodset. Som kristne i Forsvaret har vi et reflektert forhold til det å tjenestegjøre i Forsvaret. Bruk av militærmakt er vår profesjon, og vi er stolte av å ha et gjennomtenkt etisk grunnlag for det vi driver med. Bruk av militærmakt er bare etisk forsvarlig når den tjener etisk holdbare formål. Et slags kynisk forhold til å ta og gi liv for å «støtte utenriksministerens politiske stilling i NATO» (som enkelte har hevdet) kan vi ikke være med på. Når vi er i Afghanistan er det fordi vi tror det er nødvendig for å stabilisere landet – ikke minst av hensyn til den internasjonale fred og sikkerhet (ref 11 september 2001) – og for å skape en fremtid for landets befolkning.

Ideen om at terskelen for å gi og ta liv i det nye ekspedisjonsforsvaret avtar omvendt proporsjonalt med avstanden fra Norge er også helt uakseptabel. I ytterste konsekvens blir dette rasisme – et tapt liv i Tsjad eller Afghanistan har mindre verdi enn et liv nærmere Norge. Heller ikke dette kan vi være med på.

Vi kan derfor si oss enige med Forsvarsministeren, som har uttalt

skepsis til behovet for en «krigerkultur» i Forsvaret. Forsvaret trenger – og har så lenge undertegnede har vært i Forsvaret – hatt en solid profesjonskultur. Denne har vært og bør fortsatt være preget av et gjennomtenkt etisk grunnlag, der militær makt er en siste utvei og der terskelen for å gi og ta liv er den samme både i operasjoner i utlandet og i forsvar av Norge. Mister vi det grunnleggende etiske aspektet – de kristne og humanistiske verdier Forsvarets verdigrunnlag bygger på – mister vi også «the moral high ground». Er det noe de senere års miliære operasjoner i Irak og Afghanistan har lært oss, så er det at uten «the moral high ground» taper man til syvende og sist uansett innsats av militærmakt – med eller uten «krigerkultur».

Med vennlig hilsen

LUNSSAMLINGER I OSLO SENTRUM

Hver torsdag er det lunsjsamling hos vår president Arnvid Løvbukten i lokalene til *Jesus Church* i Kongensgt 1, ved Bankplassen. Vi setter av en halv time fra kl 1130 til 1200, og det er selvsagt helt greit å ta med matpakke. Disse samlingene er åpne for alle interesserte som befinner seg i Oslo sentrum på den tiden.

Etter initiativ av sogneprest Paul Nome og med vedtak i Frogner bydelsutvalg har KBS' grunnlegger og første president Asle Enger nå fått en egen plass oppkalt etter seg. Plassen er der Lindemans gate krysser Erling Skjalgsons gates forlengelse (like ved Frogner terrasse) og har til nå manglet et offisielt navn. Siden 1996 har plassen rommet den vakre skulpturen *Dona Nobis Pacem* av billedhuggeren Solveyg W. Schafferer-Sigerus.

Asle Enger var en folkekjær sogneprest i Frogner menighet fra 1955 til 1976. Han fikk også et kjent navn fordi han under krigen var frivillig fange for å kunne være feltprest for norske offiserer i fangenskap i Tyskland. Han døde i 2000. En byste av ham, utført av Arne

Durban, står oppstilt utenfor Frogner kirkes kapell.

Navnsettingen av plassen ble markert med en seremoni fredag 23. oktober da navneskiltet ble satt opp. Ordfører Fabian Stang holdt en kort tale og erklærte plassen som «åpnet» under sitt nye navn.

Han sa også noen ord om Asle Enger. Billedhugger Solveyg W. Schafferer-Sigerus var til stede og fortalte litt om hvordan skulpturen *Dona Nobis Pacem* var blitt til. Barn fra Frogner menighetsbarnehage, Schafteløkken, skapte god stemning med sin sang.

Sogneprest Nome og barn fra Frogner menighetsbarnehage under åpningen av plassen.

Sogneprest Paul Nome ledet og bandt sammen arrangementet. Asle Engers tre barn med ektefeller og flere av barnebarne var til stede under denne markeringen.

Tekst og bilder er basert på artikkel i Frogner menighetsblad.

SÅ GODT Å HØRE AT JESU NAVN NEVNES

I november ble det satt strek for MKF-gruppen som jevnlig har møttes i Madla-leiren. Det ble et gyselig godt møte med mange deltakere, marsipankake og musikk.

Det var oblt Tore Svendsen, MKF-medlem på Jåtta, som hadde kveldens programinnslag. Temaet hans var en annen avslutning, nemlig det operative hovedkvarteret som til neste år flyttes fra Jåtta til Reitan utenfor Bodø. Han fortalte at mange syntes det var et tvilsomt utgangspunkt for denne flyttingen, men at de som blir med på lasset nordover er innstilt på å gjøre en like god jobb som i dag. Svendsen var den eneste av de 23 fremmøtte

som fortsatt er i tjeneste, og han ga tydelig uttrykk for sin begeistring over å være sammen med MKF-vennene: «Hvor godt det er å komme inn i en forsamling hvor Jesu navn nevnes».

Denne gruppen med pensjonister og støttemedlemmer har nå holdt det gående siden 1995. Til å begynne med var det meget god oppslutning, men den har dabbet av etter hvert. Sjøforsvarsprest Einar Garlid har vært et samlingspunkt sammen med Atle Brundtland for denne gruppen. Garlid er nå pensjonist og forbereder seg nå til en jobb som sjømannsprest i Thailand. Atle drar sammen med sin Bergljot til Mallorca etter jul for

en ny tjeneste i sjømannskirken der. Det var altså et naturlig tidspunkt for avslutning nettopp nå.

Mange ga uttrykk for hva KBS/MKF har betydd for dem, og hvor godt det hadde vært å komme sammen. Einar Garlid fikk mye ros, og han holdt også avskjedsandakten. Han og Atle hadde en liten avskjedskonsert med trompet og trekkspill, og i stedet for de vanlige vaflene ble det servert marsipankake denne kvelden.

Veterangruppen på Madla har gjennom årene samlet inn ca 10 000 kr som de ønsker å gi til et godt, MKF-relatert formål.

KRIGERKULTUR OG ØNSKE OM Å DREPE

– *Jeg ønsker å drepe et menneske. Jeg vil vite hvordan det er, hvordan det føles. Jeg vil vite hva det ville gjort med meg.*

Dette svaret fikk Aftenpostens journalist Cathrine Hellesøy da hun stoppet en tilfeldig mann på Oslo bussterminal og spurte: *Hva må du gjøre før du dør?* Mannen viste seg å være soldat, men var nå ute av tjeneste. Han understreket at uttalelsen dreide seg om en krigssituasjon, i et møte med fienden. Journalisten fulgte opp saken med å spørre flere soldater og offiserer om det samme, og fant at denne mannens synspunkter, eller elementer av dem, ble delt av flere. Dette var et element i deres ønske om å delta i skarpe oppdrag.

Uttalelsene vakte stor oppsikt, og flere uttalte seg i aviser og i diskusjoner på nettet. Dette gjaldt også hans sterke synspunkter om at det ikke er mulig å diskutere slike spørsmål og holdninger med overordnede i Forsvaret.

Kaptein Ørjan Vassbotn ble også intervjuet i samme artikkel. Han har vært på oppdrag i Afghanistan tre ganger, og mener ønsket om å

oppleve krigshandlinger vitner om umodenhet:

–Jeg har hørt flere si slike ting som dette. Jeg har til og med hørt folk si at det ville vært «morsomt» å skyte noen, men det er som oftest folk som ikke vet hva de snakker om. Og det er ikke en kultur vi ønsker i Forsvaret. Hadde en i min tropp sagt at han dro til Afghanistan for å oppleve trefninger – eller enda verre – for å drepe, så hadde han blitt sparket rett ut. Men Forsvaret ønsker soldater med aggresjon. Det er helt nødvendig. Og vi ser det mer og mer på hvordan vi trenes, det er mye aggresjonstrening og mer nærkamp.

Koblingen til en diskusjon om krigerkultur ble trukket frem i

diskusjonene, og flere henviste til vår tidligere daglige leder, *oblt Palle Ydstebø*, som nå arbeider med blant annet disse sakene på Forsvarets stabsskole. Han har bidratt med et kapittel i boken *Krigerkultur i en fredsnasjon*, skrev et innlegg om dette emnet i Norges Forsvar i vår, og deltok på et helgeseminar om samme tema som NROF holdt i oktober.

Vi har bedt Palle Ydstebø om noen kommentarer til de uttalelsene som Aftenposten formidlet:

Disse soldatene er helt klart uegnet for tjeneste i Forsvaret. Det er stor forskjell på å drepe hvis du får ordre om det, innen visse klare rammer, og den holdningen som her kommer til uttrykk. Selv i en stridssituasjon er det å drepe en ekstrem handling. Det må vi alltid holde fast på. La meg legge til at jeg aldri selv har opplevd å høre slike utsagn, men vi må tydeligvis være forberedt på det.

Er det mulig å tenke rett når det gjelder dette?

Valutaen i en krig er blod, det kommer vi dessverre ikke unna. Men det blir galt når drap blir en motivasjon eller et ønske. I en stridssituasjon, når liv står mot liv, er man egentlig ikke i tvil om de rette rammene. Det beste, det vi alltid må ha som mål, er at vår tilstedeværelse, altså våpnenes potensiale, kan skape stabilitet. Dessverre opplever vi at dette synes å være nærmest urealistisk i dagens situasjon i Afghanistan.

Har dette noe med ulike våpentyper å gjøre?

Det er mange faktorer som spiller inn her. Den etiske siden er selvsagt viktig, men også opplevelsen av nærhet til striden. Vi opplever at de store tapene i strid skjer ved maskindreping, med artilleri og andre tunge våpen. Men der foregår drepingen på avstand, og fiender er upersonlige mål som bekjempes. Det er vanskeligere å drepe når man har fienden på nært hold, og ser han som et individ.

Jeg mener at NATO har brukt for stor ildkraft fra fly i Afghanistan. Vi snakker om forholdsmessighet i en stridssituasjon, og denne formen for krigføring har medført for store ødeleggelser, og da spesielt på sivil side. Det legges vekt på effektivitet og tekniske løsninger, med færrest mulig soldater, men vi får et dilemma: Egne tap begrenses ved flybombing og annen avstandskrig, men denne krigføringen undergraver det vi ønsker å oppnå. Vi arbeider oss bort fra det målet vi har i landet. Dette kan synes å være politisk akseptabelt hjemme, men skaper ikke den freden som vi ønsker. Husk at vi i denne konflikten ikke risikerer soldatenes liv for vår egen nasjons overlevelse, men for å oppnå visse mål i et fremmed land.

Nå går vi raskt mot en profesjonell hær. Det må vel være bra med tanke på skarpe oppdrag?

Vi følger den amerikanske trenden med yrkessoldater i den troen at kvalitet er knyttet til teknologi og lang erfaring. Nå begynner faktisk amerikanerne å diskutere om de har skutt over mål, dvs at det hele kan gjøres enklere. Det holder med soldater som er gode nok, uten å være profesjonelle. Dette betyr at

vår tradisjonelle vernepliktshær kan være mer verdifull enn yrkessoldater i det scenariet som vi har i Afghanistan nå. Den kombinasjonen som vi bidrar med fra Norge, med yrkessoldater og soldater på kontrakt, er mer verdifull enn rene yrkessoldater.

Hva med motivasjon og etisk ballast?

I Norge vil vi ha soldater med en realistisk innstilling til det de går til, men vi ønsker samtidig at de ikke skal være motivert for å drepe. Nå kan vi jo si at i enkle stridsscenarier er det ikke så viktig å jobbe med motivasjonen, men i Afghanistan er det en helt annen situasjon. Her er det stabilisering som står i fokus. Det krever noe helt annet både når det gjelder det etiske og mentale, og ikke minst kunnskap om kulturen i landet. Soldatene ute i felt må unngå å provosere fram konflikt, men samtidig være effektive i kamp – når situasjonen krever det.

Alle mennesker opplever at de passerer en grense ved drap, og det gjelder også soldater. Selv om situasjonen kan forsvares rent etisk, så vet vi at dette er en stor mental belastning. Selvsagt er menneskene forskjellige når det gjelder akkurat dette, og omstendighetene rundt den aktuelle situasjonen spiller dessuten en enormt stor rolle.

Jeg tror ikke at vi i tilstrekkelig grad har tenkt over hva krigserfaring gjør med soldater som skal over i en sivil tilværelse. Dette er riktignok ikke noe nytt, men nå møter vi dette i sterkere grad. Hvordan blir våre veteraner tatt vare på? Vi har aldri før hatt soldater med opp til 15 års erfaring fra krigsområder i vårt land, men det kan vi få om noen få år.

Tenk bare på det forholdet at våre myndigheter helst ikke vil snakke om at vi er i krig. De kaller ikke en spade for en spade. Med hvilket alvor kan vi da regne med at våre hjemvendte soldater med traumer skal bli hjulpet?

Har det skjedd en utvikling når det gjelder å forberede soldatene på det som venter dem?

Ja, etter mitt syn har vi fått en kraftig utvikling når det gjelder hva det er mulig å ta opp når det gjelder slike spørsmål. Det gjelder også en bevisst forberedelse av hva en krigssituasjon egentlig er snakk om.

Noen av oss husker f.eks. general Bratland på KBS' årsmøte i Nannestad i 1985. Han fortalte fra invasjonen i Normandie juni 1944, og det var ikke heltehistorier eller noen form for analyse av krigsscenariet. Han fortalte med innlevelse hvordan fotsoldater opplevde krigsredsel og møtet med døden. Dette var sterk kost, men viktig for oss som hørte det. I dag blir slike saker diskutert åpent, noe både troppsbefal og andre bidrar til. Jeg vil også ta med feltprestenes rolle i både å gi en grundig etisk bevisstgjøring og i å forberede soldatene på det som kan skje i stridssituasjoner.

Intervjuer: ToBe

BØNNELISTE

Løft hodene, dere porter, ja, løft dere, eldgamle dører, så ærens konge kan dra inn! Hvem er denne ærens konge? Det er Herren, den veldige helt, Herren, den sterke i strid.

(Salme 24, 7-8)

- Be for vår nye forsvarsminister, Grete Faremo og vår nye forsvarssjef, Harald Sunde. Be om innsikt og visdom til å lede Forsvaret på en god måte
- Be for vår president, styreleder og resten av styret. Be om at Herren må lede MKFs ledelse i de beslutninger som fattes for vårt fellesskap
- Be for presidenten og de 14 visepresidentene i vår paraplyorganisasjon AMCF, blant annet Torbjörn Boström i vår region.
- Be for ledelse og medarbeidere i våre misjonsorganisasjoner ACCTS og ACCTS MMI, spesielt Cal Dunlap, Jos Mc Cabe og teamleder Rainer Thorun.
- Flere av våre medlemmer, venner og familiemedlemmer er rammet av alvorlige sykdommer. Be om helbredelse og at Gud må gi styrke i sykdommen og usikkerheten som ofte følger med
- Mange kristne militære i muslimske land opplever at det er svært risikabelt å stå frem med sin tro. Be om at de får anledning til å vitne med ord og gjerninger, og be spesielt for dem som har gått over fra en annen tro til kristendommen.
- Be for våre sekretær Steinar Høyland i hans funksjon, som nå er endret. Be om godt økonomisk grunnlag for denne stillingen
- Be om at Den hellige ånd må virke til frimodighet og innsikt for alle som gjør tjeneste i Forsvaret og at Kristus må få en sentral plass i våre hjerter og sinn

INTER-NYTT

Militær profesjon og kristen etikk i Romania

Romanias MCF i samarbeid med det nasjonale forsvarsuniversitetet og militærseksjonen i vitenskapsakademiet og forsvarsdepartementet arrangerte et symposium for militært personell i oktober.

Alle mann på dekk!

Det trengs sju mann (eller muligens fem kvinner) for å heise seil på *De Arend* (Ørnen). Hver sommer arrangerer ACCTS MMI en retreat til sjøs i nederlandske farvann, og oppslutningen var også i år god. Det rapporteres om fint fellesskap, gode bibeltimer og vitnesbyrd, og god anledning til egne bibelstudier om bord i den gamle seilskuta. Temaene denne gang var knyttet til de utfordringene som unge kristne opplever i sitt første møte med forsvaret.

Flere av deltakerne fra østeuropeiske hadde ikke fått visum til deltakelse på Europakonferansen i pinsen, men fikk nå muligheten til å oppleve et internasjonalt kristent fellesskap.

God kontakt med Hviterussland

Presidenten i det hviterussiske MCF deltok sammen med seks MCF-medlemmer i et møte med tyske reserveoffiserer. Aktuelle spørsmål angående deres organisasjon sammen med situasjonen for de militære styrkene ble diskutert. Utfordringer for landets feltprester ble også drøftet, og spesielt ønsket om bedre relasjoner til de protestantiske kirkene. Senere i høst besøkte Mark Hibbert-Hingston og AMCFs visepresident Torbjörn Boström dette landet for å bedre kontakten mellom AMCF og Hviterusslands AMCF.

Kontakt med kristne i Midtøsten

Det er et sterkt ønske for våre medarbeidere i ACCTS og ACCTS MMI å utvide kontakten med kristne militære i dette området. Teamene har opplevd mange ganger at Gud på forunderlig vis har åpnet dører, og nå er det Egypt som står i fokus for bønnene. Ellers planlegges det nå møter med kristne militære i Libanon og Jordan. I dette området er det mange steder forbundet med stor fare for soldater og offiserer å bekjenne sin kristne tro, og det utvises meget stor forsiktighet i arbeidet med å ta kontakt med dem.

Trang økonomi

Våre misjonsorganisasjoner ACCTS og ACCTS MMI strever med å finansiere de ulike prosjektene, og ber oss om hjelp. Vi har opprettet en

INTERNASJONALT FELLESSKAP

AMCF

Association of Military Christian Fellowships er et internasjonalt fellesskap for nasjonale kristne militære organisasjoner (MCF) i mer enn 100 land, og har som motto All One in Christ Jesus. AMCF ledes av en president og 14 regionale visepresidenter.

Torbjörn Boström

Den koreanske generalen Lee, Pil Sup er AMCFs president. Oblt Torbjörn Boström fra Sverige er visepresident for Nord- og Østeuropa. AMCF har ingen administrasjon og ikke noe budsjett. Den utøvende virksomheten under AMCF ivaretas av ACCTS og ACCTS MMI. AMCF samarbeider også med andre internasjonale kristne organisasjoner, bl a Navigatørene.

ACCTS

Association for Christian Conferences, Teaching and Service har som hovedoppgave å støtte kristne militære fellesskap og enkeltpersoner knyttet til de militære styrker over hele verden. I tillegg til de etablerte nasjonale fellesskap i mer enn 120 nasjoner, har ACCTS kontakt med enkeltpersoner i ca 30 land, blant annet i mange land hvor det ikke er tillatt å bekjenne troen på Kristus i forsvaret. ACCTS har

Cal Dunlap

sitt hovedkontor i Denver, Colorado i USA. ACCTS' misjonsvirksomhet drives meget effektivt av en håndfull ansatte og ca 40 frivillige medarbeidere, de fleste pensjonerte offiserer. Leder er pensjonert kommandørkaptein Cal Dunlap.

ACCTS MMI

ACCTS Military Ministries International driver sitt arbeid i Afrika, Europa, Syd-Asia og Midt-Østen. De ca 10 frivillige medarbeiderne satser spesielt på

Jos McCabe

oppøkende virksomhet og personlige kontakter med hensikt å oppmuntre, støtte og be for kristne i forsvaret. Etter frigjøringen av Østeuropa har ACCTS MMI fått være med på en fantastisk oppblomstring av nye kristne fellesskap og bidratt vesentlig til brobygging mellom kirkesamfunnene. Hovedkontoret ligger i Aldershot i England. Leder for ACCTS MMI er Jos McCabe.

Lenker

www.mkf.no
www.accts.org
www.amcf-int.org
www.amcf-europe.info
www.acctsmmi.com
www.afcu.org.uk

MKF - Militært kristent fellesskap ble stiftet i 1982 (som Kristent Befals Samfunn - KBS) og har som formål å arbeide for kristent fellesskap i Forsvaret, hjelpe den enkelte med å styrke sitt trosliv og vinne andre for Kristus.

Internasjonalt er MKF knyttet til Association of Military Christian Fellowships, AMCF.

President

Genmaj (r) Arnvid Brage Løvbukten
Herman Wessels vei 10, 2010 Strømmen,
tlf 63 84 13 31, e-post: president@mkf.no

MKF STYRE

Oblt Knut Are Seierstad (styreleder)
Hyggeveien 4a, 1178 Oslo, tlf 21 45 23 14
mob 90 75 74 47, e-post: leder@mkf.no
Tj: Akershus, FD

Lt Finn Oscar Karlsen
(arrangementsansvarlig)
Søndre skogvei 22F, 5055 Bergen
mob 97 74 59 41, e-post: styret4@mkf.no
Tj: Rena

Lt Christian Filberg (informasjonsansvarlig)
Landingsveien 72, 0767 Oslo, tlf 22 14 50 77
mob 99 72 49 50, e-post: styret2@mkf.no
Tj: Huseby, HMKG

Kapt Synnøve Nilssen (styremedlem)
Mellomv. 2 A, 9325 Bardufoss, tlf 77 83 49 21
mob 92 43 06 61, e-post: styret3@mkf.no
Tj: Heggelia

Fenr Øyvind Drottningsvik (styremedlem)
Vadmyrveien 26, 5172 Loddefjord
mob 97 02 47 59, e-post: styret1@mkf.no
Tj: Haakonsværn

Maj Sissel Mellgren Mangersnes
(styremedlem)
Gaustadveien 159, 0372 Oslo
mob 92 61 22 26, e-post: styret5@mkf.no
Tj: Akershus, FD

Grethe M Robertsen
(støttemedlemskontakt)
Thomas Heftyes gt 47, 0267 Oslo
tlf/fax 22 44 88 37, mob 92 24 42 79
e-post: stotte@mkf.no

Reisesekretær

Maj (r) Steinar Høyland
Karl Hansens vei 8, 4810 Eydehavn
tlf 37 08 61 31 mob 93 64 94 60
e-post: reise@mkf.no

Kasserer

OK John Arild Korsnes
Furumoen 9, 3534 Sokna, tlf 32 14 32 59
mob 97 00 73 66, e-post: kasserer@mkf.no
Tj: Kolsås, FLO/I

MKF har konto nr 0537.08.34069

E post: post@mkf.no

norsk konto for støtte til dette arbeidet. Det som kommer inn der sendes uavkortet til det internasjonale arbeidet.

Kontonummer: **9791.11.10567** – Adr: MKF, Boks 52, 4862 Eydehavn

B- ECONOMIQUE ***B-BLAD***

Ettersendes ikke ved varig adresseforandring,
men returneres med opplysning om ny adresse.

Returadresse: MKF, Postboks 52 , 4862 EYDEHAVN

MKF KAN KONTAKTES PÅ FØLGENDE MÅTER

MKF, Postboks 52, 4862 EYDEHAVN
E-post: post@mkf.no Web: www.mkf.no
Tlf: 93 64 94 60

KONTAKTPERSONER

Porsangmoen	Annie Henriksen	tlf 45402110
Skjold garnison	Stein Helge Kingsrød	tlf 77892514
Setermoen	Magnar Solbakken	tlf 99222647
Heggelia/Bardufoss	Jørn A Nordeng	tlf 95294646
Bodø	Karl Christan Kviseth	tlf 93628464
Værnes	Elling Erichsen	tlf 97072716
Bergen - Haakonsværn	Bård Fyhn	tlf 93413560
Stavanger/Sør-Vestlandet	Atle Brundtland	tlf 51650809
Sola flystasjon	Ingve Horgen	tlf 98675773
Jåtta	Idar Sirevåg	tlf 51343431
Kjevik	Inge Hopland	tlf 91351273
Rygge	Stig Ravnemyr	tlf 69238016
Akershus	Palle Ydstebø	tlf 99436753
Kolsås	Johnn Arild Korsnes	tlf 67863381
Huseby, Garden	Christian Filberg	tlf 99724950
Kjeller	Anton Vooren	tlf 92423420
Terningmoen	Roar Knudsen	tlf 500-8644
Rena	Finn Oscar Karlsen	tlf 97745941

REDAKSJONEN FOKUS

Redaktør: Tormod Berger, Øvre Skaugvei 24, 1911 FLATEBY, Tlf: 64928482, mob: 48044289 E-post: fokus@mkf.no
Desktop/layout: Steinar Høyland, Karl Hansens vei 8, 4810 EYDEHAVN, Tlf 37086131, mob: 93649460 E-post: reise@mkf.no